

ΕΙΚΟΝΑ

εικόνα, η, ουσ. [<αρχ. εικών], η εικόνα. **1.** η αναπαράσταση προσώπου ή αντικειμένου στη φαντασία, στη σκέψη μας: «είναι καιρός που χωρίσαμε, αλλά κάθε τόσο φέρνω την εικόνα της στο μυαλό μου». (Λαϊκό τραγούδι: η δική σου **εικόνα** έχει πλέον χαθεί, τη σκεπάζουν αράχνες και την κρύβει η ντροπή). **2.** το εικόνισμα (βλ. λ.). Υποκορ. **εικονίτσα, η**.

- θα σε κάνω εικόνα, βλ. συνηθέστ. θα σε κάνω εικόνισμα, λ. [εικόνισμα](#).

- κατ' εικόνα και ομοίωση, δηλώνει πολύ μεγάλη ομοιότητα, ιδίως ανάμεσα σε δυο άτομα: «χαίρεται και καμαρώνει το γιο του, γιατί είναι κατ' εικόνα και ομοίωσή του».

- η μαγική εικόνα, εκείνη η εικόνα που, όταν τη βλέπουμε από μια άλλη οπτική γωνία, μας παρουσιάζει κάποια δεύτερη παράσταση: «μπορείς ν' ανακαλύψεις τι παρουσιάζει αυτή η μαγική εικόνα; || παλιότερα, απ' όλα τα τεύχη των περιοδικών δεν έλειπε η μαγική εικόνα».

- τον έκανα εικόνα, βλ. συνηθέστ. τον έκανα εικόνισμα, λ. [εικόνισμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας